

Fra belgisk Congo.

Brev fra Alb. M. Christiansen.

«Retferdighetsfrukt såes i fred for dem som holder fred.» Under en glødede sol har vi feiret jul enna en gang. I år sendte jeg ikke ut innbydelser til noe stort møte. Vi har jo ennu fått bygget opp for samlingshus igjen, så vi samles fremdeles på verandaen på samme ene side — langsiden — av boden. Når de sitter tett inntil ligghuset. Jeg hadde gått tilsendt, undret, da jeg hadde gått tilsendt, litt over midnatt, over å høre at det kom mennesker til huset. Ikke der kom mennesker og støiende, skrålede og skrikende og støiende, som de vanligvis gjør, men lungt og stille. Hvem var det som kom, så sent? Over midnatt? Jeg var opp i en fart. Fikk tent lys og gikk ut. Jo, det var en stor flokk av våre troende venner som kom for å takke Gud for det året som gikk, og begynne det nye i Jesu navn. Vi fikk derfor en herlig stund der om natten, på begynnelsen av det nye år. Ære være Gud og Lammet!

Nyttårsdag kom det igjen en masse mennesker. De er forundret over at vi ikke ennu har fått et hus å samles i. Men nu, da de så den masse sten som ligger på tomten og fikk høre at vi av disse stener skal reise et Gudshus, så var dem synlig fornøyd. Spøndg over nyttår hadde vi ikke så meget folk. Det ble et kort møte. Jeg hadde nemlig planet å gå til Manghay etter juleposten. Jeg tok med litt sengkler og litt nødvendig utstyr og drog iver med 4 gutter. To av dem bar kufferten med tøiet og de andre to tok jeg med for å bære det jeg eventuelt skulde ha med tilbake igjen fra Manghay. Vi overnattet på veien og kom til Manghay, båtens stoppested, utpå dagen mandag. Båten kom ikke mens vi var der, så jeg måtte finne et sted å sove. Der er intet losjhus i Manghay. De hvite som er der har bare hus til sig selv. Av innsøte er det nu i Manghay flere tusen mennesker, men ingen evangelisk forkynnelses. Hvorfor? Jo, fordi vår Herre ikke har tatt noen i luggen og plasket dem på baken og sagt: «Nu går du til Manghay oppe ved Kasaifloden i Belgisk Congo og forkynner menneskene evangeliet om frelse fra synd og evig liv i herlighet med mig og min sønn og alle de hellige. Du har hørt jeg har sagt så mange ganger: Jeg skal være med dig.» Men da vår Herre aldri har brukt denne fremgangsmåte, uten søker å få tjenerne ad frivillighetens vel, derfor har det ennu ikke kommet noen til Manghay.

Men nu legger Herren imidlertid alt tilrette i Manghay. Jeg har fått et sted oppe på åsen med pen utsikt over Kasaifloden — 5 mål stort — dersom jeg bare kunde overta det. Jeg skal gjøre mitt aller beste, men dersom jeg ikke kan få noen til å vareta arbeidet på stedet og innløse det på de lette betingelser som er mig tilbudd, så må jeg la det gå ifra mig. Om vi kan overta det, så må der bygges hus til å bo i og

hus til å samle folkene til møter i. Misjonærer som kommer og går denne vei vil prise Gud for oss, dersom vi tar dette sted, fordi de har fått et sted som de kan overnatte, og — fått hjelp til å transilere deres eventualiteter. Dette er et tilbud fra Herren som det er et stort ansvar med. Herre send et par hellige mennesker med Kristi tjener-sinn til å overta dette sted for djvelen river det ut av hendene våre. Amen! Velkommen! hellige bror og søster. Og du som vil tjene Herren med dine midler — velkommen til samarbeidet for Jesus og Guds riket fremme i Congo.

Båten kom om natten og gikk før jeg kom til Manghay om morgenen. Men der var meget post til mig. Tusen takk til alle som sendte mig noe. For de pengegaver jeg fikk kjøpte jeg mat og forskjellige nødvendigheter artikler, og drog så lykkelig og glad tilbake til Kintshu. Nu er jeg svært spent på å se utfallet med hensyn til det sted oppe ved Manghay. Jeg er i stadig bønn til Gud for det sted. Jeg har nevnt dette sted før for vennene, og et passende sted å begynne virksomhet, men det har ikke resulter i noe. Nu gir Herren oss en anledning. Vi har en liten skape-riode nu på nyåret, men så snart regnet kommer og «astner bakken» så skal vi gå iver å grave og legge grunnmur til det nye samlingshus. Be meget til Gud for oss, kjære venner, at Han må bygge huset for oss, så vi bare blir verktøyet i hans hender. Og at dette hus blir et hus hvor Jesu navn blir høyt ophøyet og hvor Gud utrekker sin arm til frelse, til helligelse, til helbredeelse og til tegn og undere ved sitt hellige barns Jesu navn. Gud velvise dere alle sammen kjære venner. Takk for alt godt medarbeidenskap i året som svant og vel møtt til nye bestrevelser for å bringe fredens budskap til Kams ulykkelige barn i Congo, i det år som vi har gått inn i.

Hjertelig hilsen til alle de hellige så langt dette når.
Kintshu 11/1—1938.
Inntil Jesus kommer Eders ringe bror og medarbeider

Alb. M. Christiansen.

Meddelelse.

Undertegnede vil herved gjøre kjent for misjonsvennene at jeg må nedlegge min bestilling som leder av misjonen for Anna Jensen og Hilda Wergedal.

Skibsreder Helmer Staubo, Kongensgt. 6, Oslo, vil herefter overta arbeidet.

Jeg vil samtidig takke vennene, særlig i Oslo, for den velvilje og interesse de har vist for søstrene i Karwi, India. Jeg håper at de vil vise den samme interesse for fremtiden.

Jeg har villet slutte før, men Herren sa at jeg skulde holde på så lenge jeg orket. Nu kjenner jeg mine krefter er oppbrukt. Jeg er jo også 84 år.

Fra arbeidet i Mahabo, India.

Spredte trekk fra arbeidet. Hedenskaps forferdelige mørke.

Bed for arbeidet!

Guds fred og rike velsignelse. Jeg er nu tilbake i Mussoorie. Den siste måned jeg var der oppe var jeg meget hos søster Frandsen da hun også i år var meget syk. Men hun er nu meget bedre, hvad vi takker Jesus for.

Den 15 november begynte vårt stevne for år. Alle våre evangelister og bibelkvinner fra utstasjoner kom inn. Br. og str. Kenney fra Rath med deres kristne, Rachel Edwardsen fra Karwi med flere kristne derifra, Stephan Engstrøm og Hira Lat-Venge fra Banda kom for et par dager. To eldre engelske søstre Elkenton og Jones var her også så det var mange samlet. Og ære til Jesus. Han var i vår midte og velsignet underbart. Str. Elkenton var den som talte og Jesus brukte henne til særlig stor velsignelse. Guds ord blev levendegjort for mange. Og sangen: «Gjennem blodet, gjennom blodet, løst fra syndens slaveri gjennom blodet.» blev sunget om og om igjen. Flere blev andsøpte og priste Jesus i tunger og andre som aldri har søkt denne kraft og velsignelse før, lå nu i støvet for Jesus og bad om denne kraft. Det var et herlig syn å se våre unge andsfylte evangelister, ligge rundt deres indiske prest her og be med og for ham. I sannhet Jesus har gjort store ting iblandt oss. En annen av de gamle kirkekristne som er her i Makaba stod op på et møte og vidnet: «Jeg har 20 år sagt til hendingene omkring mig at det er Jesus alene som kan frelse, men under dette stevne er det blitt nytt for mitt eget hjerte og jeg ser storheten av Jesu blod som aldri før. Ja, at det virkelig er sient i Jesu blod.»

Vårt stevne var såvidt over da hinduene igjen hadde en av sine grusomme fester. Det synes å være forskjellige slags fester i de forskjellige distrikter. Jeg har aldri før hørt eller sett denne slags fest. Larm som sedvanlig, natt og dag, i flere dager. Trommer blev slått på og vi hadde nesten ikke et øieblikks hvile fra deres musikk og larm. På den største dag av denne fest tok de en gris og bandt den med et taug i begge forben og et taug i begge bakben. Noen menn drog så idet ene taug den ene vei og det andre den annen vei, og så svingte grisen frem og tilbake, — mens andre under larm og tromming vilde drive en flokk kjørr

imot de som holdt grisen inntil de fikk en av kjørene (deres helligste dyr) til å stange grisen godt. Derefter tok de den til et tempel for å ofre den foran en avgud. Men på veien dit vilde de stoppe ved hver «satee» (stenhauger) hvor enker har latt sig brenne på sin manns bål. Foran disse hauger vilde de ofre «ghee» (et slags smør), «gur» (brunt sukker), «pan» (et blad som spises fylt av krydderier og tobakk) og andre ting, mens en skare menn danset i en rund ring foran hver «satee».

Vi leser ofte i aviser og hører det blir sagt: «A det er ikke meget av agsdyrkelse tilbake i India nu i disse oplyste tider.» Men vi som bor ute i distriktene (ikke i de store byer) vi kan nok ikke si det, for med våre egne øine ser vi all den tilbodelse som daglig foregår omkring oss.

En uke nu har vi vært i kamp. Str. Mc. Kelvey er ikke så bra. Hun har meget feber så str. Cawden og jeg reiste da med ut til denne første kamp for år. Hun og jeg bor i et stort telt sammen. Så har broder McKelven et stort telt og 6 små teiter for våre evangelister, bibelkvinner og hjelpere. Teitene er opslått under noen store træer utenfor den store by Charkhari. Det er i en indisk stad vi nu er i disse dager. Charkhari er ikke under engelsk styre men har sin egen konge (radja). Han har to store slott i byen her. 3 dronninger i det ene og 3 i det andre. I disse dager er han bortreist hører vi. Den ene av dronningene hans første hustru er meget interessert hører vi. Vår bibelkvinne Grace bal som har sin utstasjon her sammen med sin mann, vår evangelist James, blir ofte kalt op til denne rani for å tale med henne og hun har også kjøpt flere av evangeliene og bibelbilder som hun leser i. Hun hadde sagt til Grace at hun gledet sig til å møte oss misjonærer når vi kom hit i kamp, men dagen vi kom fikk hun bud at hennes mor var syk så hun måtte reise til henne, så vi har ikke møtt henne ennu.

Hver morgen kl. 7 reiser vi ut i bilen. 3 bibelkvinner og jeg, br. Mc Kelvey med 4 evangelister og en mann til å se efter bilen, så vi er godt lastet. Vi reiser ut til lands byer 6—7—8 eng. mil i omkrets av byen her. Vi kvinner går 2 og 3 inn til kvinnene og holder møter for dem inne i deres «ango» (det åpne gårdsrum inne i hvert hus). Nabokvinnene samles så vi har store tilhørerskarer. På den måte har vi som regel 12 møter inne i forskjellige

Ja, takk kjære venner for alt godt under samarbeidet.

Broderligst

M. Johannesen,
Lindstovsgt. 4 II, Oslo.

Forts. 4. side.

ler man med dem, sier de som oftest til omvendelse er nødvendig og de må overgi sig, men makter dog likesom ikke å bryte.

Den voldsomme dom av sletninger og de mange navnkristne, som omtrent alle er læstadiøse, blir for tung så de heller velger å vente.

Døde former og gamle overleveringer av åndelige skrifter, inntar plassen for virkelig liv og lesning av bibelen. Bønn vil de fleste intet høre om, men de trøster sig dog til at de hører Herren til.

Arme mennesker — som raver hen mot undergangen uten selv å ane det.

Vi vet dog at også blandt disse vil Herren utta sig noen for sitt navn, og takker Gud for de enkelte tilfeller hvor vi merker en «saltnsforandring». Kjærligheten til Guds ord og til andrledes tenkende Guds barn er i sådanne tilfeller merkelig. Det gleder oss midt i det håpløse å vite om at Herren har sagt: «For de opriktige skal det lykkes. Herren vil i sin tid lå lyset stråle så klart at selv de som ser uklart nu vil se klarere og i opriktighet følge Jesu spor.

Lørdag den 12 februar kom vi så til Børselv, hvor vi stanset i ca. 8 dage hos str. Dorothea Klem. Det var meget kjært å få hilse på den gamle «Finmarksveteran», samt de andre på gamlehjemmet. Str. Klem ordnet med møter for oss på Ungdomsforeningens lokale og Herren gav oss forholdsvis gode møter der. Fikk også hilse på stedets troende unge lærer. Herren gir den nye broder stor nåde til å virke og vinne sjele for Herren. Virkefeltet er meget tungt her, så str. Klem og de øvrige troende som står samlet her, trenger megen forbønn om Herrens sak skal lykkes.

Kjærest for mig var dog å samles med de gamle på hjemmet. Det var likesom en særlig fredet sone innen hjemmets område. Her var det også åpent og velisnet å forkynne Herrens ord. Enkelte av de gamle var meget takknemlige for ordet, som de sa. Flere gamle har fred med Gud og gleder sig over stillhet og ro, både materiell og åndelig, i sin livsaften.

Bed for hjemmet! Samtliges arbeide er nok ofte krevende, så det trengs styrke fra Gud for hver dag. Må Herren selv styrke alle, så de midt under arbeidet må få leve i vissheten av Herrens nærhet og den dermed følgende glede.

Efter opholdet på hjemmet utrustet str. Klem oss med proviant og så bar det atter videre over fjell på ski. Igår (mandag) møtte 12 km. lengere ut i fjorden, så efter møtet fire km. i forrykende storm og sne til et sted lengere ute, hvor vi så fikk bo.

Vi har nu i lang tid hatt en voldsom storm, stundom nesten orkan. Alt synes dog nu å gå lettere, da jo dagene nu er lengere enn før, og vi atter nu ser solen. Mange steder er det stor fattigdom. Opgangstiden har ennu ikke rukket det brede lag av folket. Stigningen på alle varer har dog alle fått føle hårdt, og da kan nok alle forstå stillingen.

Hjertelig takk til alle som også får husket på de fattige og sendte tøl til utdeling.

Jeg vil ikke male den økonomiske stilling blandt folket for mørk, men tør dog trygt si, at den hjelp som dere på denne måte sender

folk kommer vel med og har på ski eftersom det passer, rundt om blandt lappene i Posangerfjord. Herfra reiser jeg, om Herrens vilje, til Magers og stedene ved ren vil, til Magers og stedene ved Nordkap, og muligens noget lengere østover til Kjøllefjord.

Bed for mig og vårt skjære folk her nord. Vi er Herren takknemlig for sære som er vunnet, men venter fremdeles på større sære for Jesus kommer og arbeidsdagen er slutt.

Yttre Lærpoll, den 22. februar 1938. Oskar Gamst.

Arbeidet i Mahabo, India.

Forts. fra 1. side.

lige hjem. De 2 bibelkvinner går til den tredje bibelkvinne og jeg til den 4. — Br. Mc Kelvey og evangelistene går 2 og 2 til de forskjellige steder. På gatehjørnene, under et stort tre eller ved en brynn taler til de mennene som de får samlet sammen. Så hele byen får høre. — Flere evangelier blir solgt daglig i disse forskjellige landsbyer. Bed for det ord som sies ut.

Ved 12-tiden reiser vi tilbake til telte for å få oss litt mat og hvile litt. Vi følger oss dødstrette, men efter å ha spist og fått oss en liten hvil, så bærer det ved 3-tiden avsted igjen. Ut til andre landsbyer. Og vi har hatt mange underbare møter. Kan ikke skrive om alt, men vilde ha likt å høre og se med oss. Vi nevnte litt av hvad jeg vet dere — En formiddag inne i et hus med en 14—16 kvinner og flere barn satt en ung pike på ca. 12—14 år iblandt de andre. Vi kunde ikke annet enn legge merke til hennes interesserte utseende som hun satt og lyttet og så plutselig brast det for henne og hun utbrøt: «Skall jeg da heretter ofre mine kokonger til Jesu Masih og ikke til våre stenguder?» Hvilket spørsmål. Det kan bare komme fra en liten hindupikes hjerte. Vi fortalte henne at hvad Jesus ønsket var våre hjerte. Må lyset gå op for denne vakte lille pike. Bed for henne! —

Et annet tilfelle: Det var i skumringen en aften, like før vi skulde reise hjem fra den landsby vi da besøkte. Den bibelkvinne som jeg hadde med mig og jeg så at flere kvinner var samlet ute på trærskplassen i en åker like utenfor byen. Vi gikk dit for å holde vårt siste lille møte den dag. Vi hadde ikke lenge sittet på den av kugjødslrensede plass i akeren (tærskplassen) før vi så en kvinne komme i mot oss. Så begejstret som hun kom, i sine fattige filler: «Jeg skal få kjøpt en av deres bøker,» sa hun. «Men du kan ikke lese, hvad skal du med boken?» spurte vi.

«Jo,» var hennes ivrige svar. «I fjor kjøpte lambadorens hustru (Den ledende mann i byens hustru) en av deres bøker. Hennes datter blev gift og reiste til sin landsby og spurte sin mor om å få boken med sig, men hennes mor vilde ikke gi den til henne og så lovet jeg henne at neste år når Jesu Masih-folkene kom så skulde jeg kjøpe en bok for henne og gi henne den.»

Det er et år siden str. Mc Kelvey var i denne landsby.

Som jeg skriver dette kommer det for mig hvad det står i Hebræerbrevet 1. kap. «Han som gjør sine engler til vinde og sine tjenere til ildslue.» Det er så lite vi kan gjøre. Vi rekker ikke å besøke alle

disse landsbyer mer enn en gang i koldetiden. Men tenk at Jesus kunde bruke denne fattige kvinne til å få fatt på et evangelium til en rik lengtende ung pike. Bed for dette evangelium og for alle de andre som vi selger i disse dage at de må bringe lys til mange og den hvile og trøst som det har i sig til de lengtende sjele.

Jeg skulde visst stoppe nu. Kl. er 9 og vi går tidlig til sengs, for vi er oppe kl. 5.30. Men det er ingen tid til å skrive i disse dage, så jeg får sette opp litt lenger i aftnen. Det er jo ikke så ofte jeg skriver til dere kjære venner, som så trofast holder mig oppe i eders bønner og som sender hjelp til mitt ophold så jeg kan stå her ute. Jeg synes ikke jeg kan slutte dette brev før jeg får fortalt litt om den store tilbedelsesfest som foregår her i Charkhari i disse dage! — Blir mitt brev for langt så får dere lese det halve nu når dere leser, og resten siden. Men jeg vet at om jeg kan få fortalt dere litt av alt det mørke hedenskap som her hersker og som vi daglig er sje vidner til, så vil det hjelpe dere til å fortsette i misjonens tjeneste og bære oss på bønnens arme og til å bede for mørke India intill evangeliets herlige lys kan bryte igjennem.

Natt og dag hører vi trommer og musikk, larm uten like fra byen her, og hvad er det? En stor «melas». Kjæpmenn fra alle kanter er samlet på markedsplassen her. Alle har sine varer stille ut til salg.

Pilgrimmer fra alle kanter av India vil komme hit i disse dage, for deres guder har en stor fest og gudene fra alle byer i denne stat. er kommet for å besøke den store Gud Krishna. — Det skjærrer oss i våre hjerte å betrakte denne fest, på samme tid som det minner oss om barn som leker. Men vi vet jo meningen er så meget dyper enn et barns lek. Dette er tilbedelse for dem og vi vet at de som tilbeder avgudene de tilbeder djevelen. Og vi kan kjenne hvordan de andre makter tar makten over dette stakkels formørkede folk.

Det var fredags aften, vi gikk over for å se og der satt Krishna i et tempel, smykket ut i sin fineste skrud. Klædd i silkekler i alle mulige slags farver og med krone på hode. Ved hans side satt en annen dukke. (De fleste av disse avguder var som fine pyntede dukker, ikke de hæslige stnguder). Denne dukke var hans hustru og så på begge sider av disse to var det kostelige små templer med forskjellige avguder i. — Over 1000 avguder var kommet på besøk til Krishna. Unge gutter lå i støvet

Hvilehjemmet, Fredly'

Apent hele året. Sted for troende venner. Mottar på sykekassen. Tlf. Vestre Gran no. 9 I.

Evangel. Ruth Hansen, Vestre Gran, Hadeland.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN (Trygve Gabrielsen)

Ploens gate 2 b II, ved Youngstovet, Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

Lokalinnsvielse

Lørdag den 10. og søndag den 20. mars avholdes innvielse av vårt nye lokale «Arkens» i Trondheimsv. 2, 2 kilometer fra Dal stasjon).

Lørdag 19. møte kl. 8. Søndag møte kl. 11 form. og fest kl. 4. Flere evangelister deltar. Alle er velkomne i Jesu navn.

For vennens i veinnekræftene: Ludvig Furuseth, Solstad, Dal st.

Sørlands-stevne

Stevne for søndagsskolearbeidere og interesserte holdes søndag 20. mars på «Drottningborg» (Sørfa) ved Grimstad. Første møtedes kl. 10.30 fm.

Av emner som vil bli behandlet og som vil være av stor interesse kan nevnes: I. «En rett utøvelse av søndagsskolearbeidet og hans betydning». Etter samtale. II. «Julearbeidet». På eftermiddagen vil bli fritt evangelisk møte med uttagelse av de tilreisende. Under stevnet vil det bli tre fellesmåltider: Frokost, middag og aftensmåltid (11 mat) Hvis et tilstrekkelig antall melder sig blir prisen kun kr. 10 for alle måltider. De tilreisende må hver ikke ta med mat.

Innmeldelse til stevnet må innsendes i god tid (8 dage før stevnet) til Stefan P. Trøber, Sørborg.

Enhver innbys til stevnet, kommer i Jesu navn!

Har De bestilt det lille, gode barneblad

„Barnerøsten“

Prøv det ett år. Det koster kun kr. 1.50 og utkommer hver uke, undtatt ferien.

Gå til nærmeste postkontor eller send pengene til vår ekspedisjon, post boks 32, Sørborg.

Misjonsbeløp

innkommet ved «Misjons-Røsten» til:

Lokale i Nord-Norge. E. J. Johannesson, Gresvik kr. 10. Str. Moss

Tilsammen kr. 110

Til Dørum og Karlson. Fra en som ønsker å være ukjent kr. 50

Til Christofa Brundtland. kr. 50

Kvitteringer for innsendte penger til Berger N. Johnsen vil bli sendt med hvad kassereren får betalt. Det er innkommet en del penger takknemlig for dette, men få lov til å oppmuntre venner til hjelpe ham fremdeles.

G. Iversen

Sjelens harpe

6 sanger forfattet og komponert av Werner Skibsted. Arrangert av Fritz Holm.

Disse 6 sange av Werner Skibsted trenger ingen anbefaling. Bare de er forfattet av Skibsted er de faling nok.

Alle musikkinteresserte vil sørgе for å skaffe sig disse sanger. Prisen er 70 øre.

Utgitt av Filadelfiaforlaget, Oslo.

På reis

Jeg vil gå med Asyn. (Es. 45. 1-2)

Hver deling det er, og hver over sitt ord. (Jer. 1. 12)

Er nu endelig kommet til Laksefjord (Sørfa) hvor har vi kjent at det vil bli et stort stevne.

Vi sefollene er det som mange og forkyndere og mange atter her var kommet og meget tilfreds om å se det innsendte.

Det er en stor glede å se at alle som har reist så langt til landet. De tilreisende må hver ikke ta med mat.

Innmeldelse til stevnet må innsendes i god tid (8 dage før stevnet) til Stefan P. Trøber, Sørborg.

Ja, det kan jo være mange steder, og men også her er det hans Evangelium.

Et sted som fjellet ca. 8 km. og selv om vi var mann, så brukte time på dette st.

bruker en og en del av velen i nesten ikke reist. Men da vi også var kom og her erian med sin rike v sjele som ord. Når vi re i ennu hist i «Gammer» le jorhytter

Helst en ra Det hand den kirke av «himne ner den andre misjonere bl. a. i «i den tjenes stivene ket, eller vets mot. arbe ting kels stre sa den ter rer for lo